

KINH BẢO TINH ĐÀ-LA-NI

QUYỂN 7

Phẩm 6: ĐÀ-LA-NI (tt)

Bấy giờ, trong chúng có một vị Đại phạm Thiên vương tên Diệu Âm, ở vào địa vị Thập trụ Ma-ha-tát. Nếu ở trong hàng Phạm, là bậc tôn quý trong các Phạm. Nếu ở trong hàng ma là bậc tôn túy trong hàng ma. Nếu ở trong hàng Đế-thích là bậc tôn túy trong hàng Đế-thích, cho đến Tỳ-sa-môn, Tỳ-lâu-trà, Tỳ-lâu-bác-xoa, Đề-đầu-lại-tra, Đại-tự-tại, Na-la-diên, A-tu-la... đối với các chúa trời, ấy là đáng tôn quý trong các chúa trời. Lúc đó, Phạm vương Diệu Âm biến làm hình sắc đệ nhất nữ nhân, với tướng hảo viên mãn, uy nghi đầy đủ, đồ dùng trang nghiêm thảng diệu mà tự trang nghiêm, ở trước Đức Thích-ca Như Lai, chấp tay đang ngồi, rồi dùng hai tay bưng ngọc báu như ý, cúng dường Đức Phật, chiêm ngưỡng tôn nhan Đức Phật, mắt chẳng nhìn chỗ khác, các căn tịch nhiên, chẳng dùng các tướng mà quan sát Đức Như Lai.

Thấy vậy, Đức Thế Tôn bảo Phạm thiên Diệu Âm:

–Vì sao nay mắt ông chẳng tạm nhắm, thậm chí dùng vô tướng mà quán sát ta vậy? Này thiện nam! Có một pháp gọi là Phật sao? Có một vật là danh sao? Như tham, sân, si, vô minh, phiền não... Có danh vật duyên tướng, tướng duyên vô minh, vô minh duyên hành, cho đến nói rộng tướng diệt, vô minh diệt, hành diệt cũng lại như vậy.

Phạm thiên Diệu Âm thưa:

–Quả thật đúng như lời nói của đức Thánh! Vì sao? Vì Vô minh chẳng thể được! Thưa Thế Tôn! Nếu vô minh chẳng thể được thì mười hai nhân duyên đó từ đâu mà khởi lên? Có thể từ hư không sinh ra sao? Mà hư không lại chẳng thể được.

Đức Phật nói:

–Đúng vậy, đúng vậy! Này thiện nam! Tất cả pháp như hư không. Vì sao? Vì hư không là không vật, không tướng, chẳng phải tối, chẳng phải sáng, chẳng phân biệt, chẳng phải không phân biệt, không thành, không hoại, chẳng thể nói, không một vật, không phân đều, đoạn tất cả

vật. Đúng vậy, đúng vậy! Này thiện nam! Phật pháp chân tế đoạn; Phật pháp Như như; Phật pháp chẳng chọn lấy bờ này bờ kia; Phật pháp chẳng giảm chẳng tăng; Phật pháp chẳng phải ấm, giới, nhập, thể không phân ranh. Hoặc thật, hoặc vật, hoặc tướng, tất cả đều không có. Phật pháp không động, không trụ, chẳng đối đặt để. Phật pháp dứt tất cả đường ngôn ngữ, nói năng.

Khi nói pháp này có tám muôn bốn ngàn chúng sinh phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Có ác ma nói:

–Nếu Phật pháp như hư không, chẳng phải vật, chẳng thể nói thì tại sao, ngài dùng trí tuệ, tinh tấn, phương tiện cần lao nào hại đến tôi, phá cảnh giới của tôi, thậm chí đoạt lấy chúng sinh của cảnh giới tôi? Ngài dạy bảo chúng sinh, chẳng đến, chẳng đi, không vật huyền thật. Nếu ngài dạy chúng sinh như vậy thì chẳng thấy phiền não của chúng tôi phát khởi. Vì sao, Ngài vì tôi, ở nơi thế giới Ta-bà này, mà triệu tập vô lượng, vô số những Đức Phật Thế Tôn, Đại Bồ-tát và đại Thanh văn, Phạm vương, Đế Thích, trời Hộ thế, Ma-hê-thủ-la có đại thần thông, có đại gia hộ như vậy? Thậm chí Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, đại chúng ở tất cả các cõi Phật đều cùng đến đây khắp và khiến cho ông Đại phạm, không có lòng Từ, nói chú như vậy? Chúng tôi nghe đều bị đau đầu, chịu khổ não lớn, thậm chí còn khiến cho cả trên dưới thân thể thối rữa?

Bấy giờ, lại có sáu vạn tám ngàn các Ma vương và vô lượng, vô biên chúng ma của họ, Dạ-xoa, La-sát, Cưu-bàn-trà, Tỳ-xá-già cực ác... tất cả đồng thanh xưng:

–Đồ đảng chúng tôi khi vừa nghe chú thì tăng thêm đau đầu, thân đều thối rữa, chịu khổ rất nặng!

Đức Thích-ca Như Lai bảo các ma:

–Ta nhớ ngày xưa khi ngồi dưới cây Bồ-đề đạo tràng, chúng ma quân của ông ở khắp tám mươi do-tuần và cả trên hư không cũng đầy khắp, muốn đến hại ta. Cho đến ngày nay lại cũng đem vô lượng câu-chi binh chúng đến hại ta. Ta cũng triệu tập vô lượng, vô số các Đức Phật Thế Tôn, Đại Bồ-tát, cho đến Nhân phi nhân khắp nơi như vậy đến tập hội; vì muốn khiến cho ông và những ma khác, Nhân phi nhân... đều được hàng phục, diệt được tất cả khổ, được niềm vui Niết-bàn tịch diệt; dạy cho các ông chẳng đến chẳng đi, tính vô sở hữu pháp như huyền hóa; tất cả chỗ hưởng tới, tất cả diệt, tất cả khởi, dòng sông ái

sinh tử đều khô kiệt; cũng vì muốn khiến cho các ông và tà kiến tất cả chúng sinh đều được vào cảnh giới Vô dư Niết-bàn. Nay Ma vương! Các ông hôm nay, hãy mau chóng phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì bệnh đau đầu này sẽ được giải thoát, dần dần tu tập tánh không thì Phật pháp sẽ được hiện tiền và được cảnh giới của chư Phật, thắng được cảnh giới của ma, thu hoạch được lợi ích lớn.

Lúc bấy giờ, sáu muôn tám ngàn những ma, đồ chúng của ma đồng thanh xưng:

–Thưa Thế Tôn! Chúng con hôm nay phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì làm sao để được Phật pháp hiện tiền, tự tánh không, bình đẳng; cho đến được cảnh giới thắng diệu của Phật và lợi ích hy hữu?

Có ác ma nói:

–Giả sử chúng ta sau này mà thân bị bệnh đau đầu nặng thì ta nhất định chẳng theo lời dùa nịnh huyển hoặc như vậy mà phát tâm Bồ-đề.

Bấy giờ, Đại phạm Diêu Âm nói:

–Ta nay, cũng ở trước Đức Phật, dùng giáo pháp vi diệu của cõi Phật này mà dùng mãnh thọ trì và ở thế giới ngũ trược này, mà lưu truyền, ban bố lời dạy tôn quý của Đức Thích-ca Như Lai. Từ nay trở lui, cho đến khi Đức Thích-ca diệt độ, ta luôn khiến cho pháp giáo hóa này sẽ được rục rở. Tùy theo đất nước nào có chúng sinh chánh tín, ta đều đem cho khiến cho chẳng thoái lui, mau ra khỏi lưới ma. Nếu pháp môn này, mà thế gian nào chưa lưu hành thì ta sẽ khiến cho lưu hành. Nếu chỗ đã lưu hành thì ta sẽ khiến cho lòng tin ấy thêm sâu rộng bội phần. Những thiện nam, thiện nữ nào ở trong thành ấp, xóm làng đó ta sẽ ủng hộ, nuôi dưỡng cho họ có từ tâm, ngăn chặn việc phi nghĩa của họ, răn bày thiện nghĩa. Tùy chỗ có pháp môn Bất thoái ma trường Đà-la-ni, ta sẽ cho ghi chép, giữ gìn; tùy theo chỗ, có Pháp sư nào lên tòa Sư tử, muốn khai thị diễn nói thì trước tiên Pháp sư phải chí tâm tụng chương cú Đà-la-ni này, kêu gọi triệu mời ta cùng các quyến thuộc. Ta sẽ tự đi đến chỗ vị Pháp sư đó, vì ông mà tạo sự ủng hộ và khiến cho chúng nghe pháp, được đại cát tường.

Đại phạm Diêu Âm ở trước Đức Phật, nói chú:

Đa địa dã tha a bà di a bà di (1) Am bà ly am bà ly (2) Bạt lý quân xà na trà na tra (3) Bồ sa ca la bà ha (4) Xà lậu khư (5) Ma khư da (6) Y lê nhị lê (7) Chỉ lê nhị lê (8) Cát chỉ già la mẫu đà ly (9) Mẫu đà la mẫu bả (10) Ta bà ha (11).

Thưa Thế Tôn! Chỗ nào có Pháp sư nói pháp, trước tiên cần phải tụng câu chú này. Con dùng Thiên nhân thanh tịnh ở thượng giới, nghe âm thanh ấy mà chẳng đến chỗ đó để làm việc thủ hộ, là con đã lừa dối tất cả các Đức Phật quá khứ, vị lai và hiện tại. Chư Phật cũng không khiến cho con được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Con nhất định đi đến chỗ vị Pháp sư nói pháp đó, cung kính làm lễ dưới chân, cũng cùng Pháp sư biện tài lạc thuyết. Con sẽ làm cho Pháp sư và chúng nghe pháp, tất cả bệnh khổ, ác kiến, ác tác, lòng tà, nghi hoặc đều đoạn diệt hết. Thưa Thế Tôn! Tùy theo phương tiện với pháp môn này, mà nếu có người thọ trì, đọc tụng; thì con và quyến thuộc sẽ đi đến chỗ người đó. Nếu ở đó, có tất cả những thứ đấu tranh, đối kềm, bệnh hoạn, ưu não, oán địch trong ngoài, nắng hạn, mưa ngập, lạnh nóng thất thường tự, gió mưa chẳng đúng lúc, ác kiến, ác tác; thì con sẽ làm cho tiêu diệt cả. Những nỗi sợ của người và chẳng phải người, súc sinh... những giấc mơ chẳng tốt lành, ác tướng, ác nhân, không có nhuận Trạch, vị đắng thô ráp, cay thối khó chịu tất cả những hoạn nạn như vậy, con sẽ đoạn trừ hết. Cho đến sư tử, ác thú, rồng độc, trâu hoang, sài lang, đạo tặc, Nhân phi nhân gian trá... vô lượng những nỗi sợ, con cũng đều đoạn diệt hết, sẽ khiến cho chúng sinh được đồ ưa thích, như đầy đủ ngũ cốc, dược thảo, hoa quả, đồ ăn uống thượng vị, y phục, nhà cửa, chăn chiên, ngựa cưỡi và quả báo đều thành tựu sung mãn. Ở chỗ có pháp môn này lưu thông, nếu có việc chẳng lợi ích, con sẽ ngăn chặn; việc lợi ích thì con sẽ khiến cho thành tựu. Nếu chúng sinh đó, tin ưa chánh pháp, làm hạnh thiện; thì con sẽ răn bày, khiến cho phước tăng trưởng. Con nay ở trước tất cả các Đức Phật này, lập đại thệ nguyện. Nguyện xin chư Phật đồng thương xót con, khiến cho đại nguyện làm Phật sự của con thành tựu. Nguyện thành tựu mọi chỗ sở y của ý đều tròn đầy. Nguyện tròn đầy về những thành tựu sở tác của bậc Trưởng phu.

Bấy giờ, Đức Thích-ca Như Lai đứng đầu cùng tất cả chư Phật, đồng chung sự thương xót thâm nhận lời phát nguyện của Đại phạm Diệu Âm và cùng nói:

–Này thiện nam! Chúng ta sẽ đem chú Đà-la-ni cho ông thọ trì. Vì sao? Vì nếu tất cả Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế Tứ Thiên vương và những trời, rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la khác... đối với lời Thánh giáo của Đức Phật, mà khởi tâm bất tịnh; thì nhờ lực của chú này, đều sẽ được nhiếp phục.

Khi Diệu Âm Đại phạm tác khởi như vậy thì việc làm của bậc Đại tướng phu xem như đã được kiến lập. Chư Phật mười phương đồng xướng lên:

–Nguyện cho nguyện lực của Diệu Âm Đại phạm thành tựu!

Đức Phật liền nói chú:

Đa địa dã tha giả vấn trì (1) Vấn trà bả lý xỉ đề (2) Ha mậ ma (3) Ha mậ ma (4) Ta la xoa (5) Bà la cửu ta nhị khư (6) bả lý bà ha (7) Già la ma (8) Dã tha giả sừ tỷ khư a mậ la bả lý xỉ đề (9) Tát bà bộ đà địa sử sử chi (10) Ta bà ha (11).

Đức Thích-ca-mâu-ni Thế Tôn nói xong chú đó lại nói:

–Này thiện nam! Đà-la-ni này, có thể khiến cho tất cả ma và Đế Thích, Phạm vương, Hộ thế Tứ Thiên vương và những Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la có ánh sáng lớn nhiếp lấy tất cả Nhân phi nhân... và đều có thể khiến cho họ hồi hướng công đức chư Phật. Ông nay nếu có thể thọ trì Đà-la-ni ấy, tức là đã có thể làm việc làm của bậc Đại tướng phu.

Đại phạm Diệu Âm thưa:

–Thưa Thế Tôn! Con nay dùng hình tướng nữ nhân này, sẽ khéo hộ trì tất cả nữ nhân, sẽ khéo thành thực tất cả nữ nhân. Thưa Thế Tôn! Nếu có nữ nhân chán ghét thân nữ, cầu tướng tướng phu thì phải thọ trì, đọc tụng, chép thành sách, cúng dường kinh này. Con sẽ đi đến chỗ nữ nhân ấy giúp họ thành thực việc thọ trì, đọc tụng, chép thành sách, cúng dường chú này. Nếu có nữ nhân nhằm chán những tai họa nam nữ thì cũng nên thọ trì, đọc tụng, chép thành sách, cúng dường kinh này; như vậy, sức trì chú của nữ nhân, tuy chưa lia dục, nhưng chẳng thọ thai. Lại có nữ nhân, bị người khác khinh khi hèn hạ, bị người lừa dối, lẩn hiếp, mất hết các lạc thọ; thì cũng nên đọc tụng Đà-la-ni này. Do sức uy thần của Đà-la-ni, tất cả sẽ được toại nguyện, các niềm vui sẽ được thành tựu.

Lúc bấy giờ, Đại phạm vì sự cúng dường, vì sự hộ trì pháp môn Đa-la-ni thần lực này, vì thỏa mãn nguyện tất cả chúng sinh, liền dùng hai tay, bưng ngọc báu ma ni, dâng lên cúng dường, tất cả chư Phật mười phương. Các Đức Phật đồng lên tiếng:

–Đúng vậy, đúng vậy! Này thiện nam! Nguyện cho ông luôn có thể hộ trì Phật giáo, làm mãn nguyện chúng sinh.

M

